

Bijbels perspectief

Woord van de week

Spreuken 22:28

Verleg de aloude grenzen niet, die uw vaders vaststelden.

Wat denkt u, zou je met deze spreuk vandaag nog kunnen aankomen? Zou er een volmondig amen klinken wanneer dit tekstwoord voor een appellerende verkondiging gekozen was door een moedige voorganger? Ja, ik zeg nadrukkelijk 'moedige voorganger'! Immers, we behoeven er niet omheen te draaien, als één tekst het in onze tijd zeker niet meer doet dan is het toch wel deze? In onze tijd is het toch 'not done' om in het verleden te blijven steken? Het christelijk geloof heeft al zo'n stoffig imago! 'Veranderen en met je tijd meegaan' dat is wat nodig is. En dat geldt heus niet alleen voor de vorm van een dienst of een liturgie en dergelijke. Dat geldt ook de boodschap!

Met een tekst als gekozen voor deze week trek je, als je er een eerlijke exegese van geeft, heus geen volle kerken meer! Menig voorganger krijgt het, ongeacht denominatie, reusachtig moeilijk als hij niet alleen dit woord in alle oprechtheid als tekst zou kiezen voor een preek, maar loopt het reële risico in zwaar weer terecht te komen als hij de bedoeling van dit tekstwoord in zijn bediening als uitgangspunt zou nemen, ook al is het vanuit zijn onvoorwaardelijke liefde voor Jezus Christus en diens Woord.

Wanneer je dit tekstwoord qua inhoudelijke bedoeling en betekenis serieus zou nemen in het licht van wat er gaande is op het christelijk erf, dan krijg je niet alleen te maken met een storm aan protest van buiten de kerkmuren, maar inmiddels absoluut ook van binnenuit de gemeente. Wie is en wordt er binnen de gemeente niet geconfronteerd met een aan de tijd aangepaste exegese van wat de vaders als zijnde Gods wegen hebben aangeduid? 'Zo moet je dat nu niet meer uitleggen', 'wij weten inmiddels veel meer', 'de tijd is anders dan toen', 'je moet het in de context van het nu benaderen en dan vanuit Gods liefde'. En juist bij zo'n laatste kanttekening breken de sluizen van kritiek open tegen juist niet alleen het gedachtegoed van de 'vaders', maar ook op de 'vaders' als zodanig! Het ontlokte ooit - al weer jaren geleden - de gereformeerde theoloog Rothuizen al de boute uitspraak: *wij weten het beter dan Paulus*. De toenmalige Gereformeerde kerk trilde bij die uitspraak nog op haar grondvesten. Intussen is een dergelijk denken gemeengoed geworden. Voorbeelden noemen, is dunkt mij niet nodig.

Het is net Pinksteren geweest. Het feest waarbij Jezus vlak er aan voorafgaand had opgemerkt dat de Heilige Geest uit het Zijne zou nemen en verkondigen. Wat denkt u van deze uitspraak van Hem in het licht van het gekozen tekstwoord? Is Gods Woord veranderlijk? Of moet er worden toegegeven dat de dynamiek van Zijn Woord pas zichtbaar werkzaam wordt als we het Woord nemen zoals destijds is uitgesproken! Durf ik nog zingen dat Gods Woord eeuwig stand houdt en geen duimbreed wijkt?

Gebed

Hoe kijkt U Vader naar ons als Uw gemeente in het licht van wat Uw Woord bedoelt in het gekozen tekstwoord? Dan moet er enorm veel pijn in Uw hart zijn, verdriet en zorg. Hoe staan we met eigen opvattingen en ideeën Uw Geest immers in zoveel situaties en omstandigheden vandaag in de weg! U verheerlijkte Here Jezus Christus hebt, dit alles vooruit ziende, verwoord in Uw spreken in het laatste Bijbelboek aan het adres van Uw gemeente. Laat Uw klop gehoord worden en leiden tot een terugkeer naar de aloude paden omwille van het door U aangeboden behoud. Om Christus wil. Amen.